

Bruksela, 7 lutego 2022 r.
(OR. fr)

5926/22

LIMITE

IPCR 16
AG 14
RELEX 129
JAI 131
PROCIV 8
CSDP/PSDC 50
COCON 12
COTER 33
HYBRID 9
SAN 64
MI 82
CYBER 38

NOTA

Od: Prezydencja

Do: Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada

Dotyczy: Zwiększenie gotowości, zdolności do reagowania i odporności na przyszłe kryzysy – nota orientacyjna

W ramach przygotowań do posiedzenia Rady do Spraw Ogólnych delegacje otrzymują w załączeniu notę orientacyjną dotyczącą zwiększenia gotowości, zdolności do reagowania i odporności na przyszłe kryzysy.

FRANCUSKA PREZYDENCJA RADY UNII EUROPEJSKIEJ

Rada do Spraw Ogólnych (22 lutego 2022 r.) – Zwiększenie gotowości, zdolności do reagowania i odporności na przyszłe kryzysy**Nota orientacyjna**

23 listopada 2021 r. Rada przyjęła konkluzje w sprawie zwiększenia gotowości, zdolności do reagowania i odporności na przyszłe kryzysy¹.

16 grudnia 2021 r.² Rada Europejska stwierdziła w swoich konkluzjach, że zarządzanie kryzysowe i odporność stanowią „jeden z głównych przekrojowych priorytetów politycznych Unii”. Zaapelowała również, z jednej strony, o wzmocnienie reakcji i gotowości kryzysowej UE w ramach podejścia uwzględniającego wszystkie zagrożenia, a z drugiej strony o wzmocnienie i monitorowanie środków odporności, a także o zajęcie się obszarami, w których jesteśmy narażeni. Zwróciła się do Rady o kontynuowanie prac.

W dalszej części prezydencji słoweńskiej powołano grupę *ad hoc*, której zadaniem jest monitorowanie tych prac. Pierwsze jej posiedzenie odbyło się 4 lutego 2022 r. Prezydencja rozesała kwestionariusz dotyczący trzech następujących aspektów określonych w pracach Rady podczas prezydencji słoweńskiej: (i) gotowość; (ii) reagowanie kryzysowe; (iii) odporność na przyszłe kryzysy. Prezydencja przygotowuje podsumowanie odpowiedzi państw członkowskich, które będzie stanowić wkład w dalsze prace na forum grupy.

¹ [Konkluzje Rady z 23 listopada 2021 r. – dok. 14276/21.](#)

² [Konkluzje Rady Europejskiej z 16 grudnia 2021 r. – dok. EUCO 22/21.](#)

Dyskusja, która ma się odbyć podczas posiedzenia Rady do Spraw Ogólnych, ma dostarczyć wskazówek politycznych w najważniejszych kwestiach.

1. Jeżeli chodzi o gotowość, wszystkie państwa członkowskie dysponują zasadniczo, na szczeblu krajowym lub regionalnym, planami zarządzania kryzysowego.

W swoim komunikacie z 15 czerwca 2021 r. w sprawie wniosków, jakie należy wyciągnąć z kryzysu, Komisja zapowiedziała przygotowanie rocznego sprawozdania na temat stanu gotowości obejmującego wszystkie zagrożenia, nie tylko te dotyczące zdrowia (atak chemiczny, biologiczny, radiologiczny, wstrząs sejsmiczny, katastrofa technologiczna lub środowiskowa, *blackout*).

W odniesieniu do szczebla europejskiego można by w szczególności poruszyć dwie kwestie: opracowywanie planów gotowości na wypadek różnych rodzajów kryzysów; tworzenie rezerw strategicznych, wykraczających poza to, co przewidziano już w ramach rescEU lub HERA.

2. Jeżeli chodzi o zarządzanie kryzysowe, w pkt 15 konkluzji Rady z 23 listopada 2021 r. stwierdzono, że „uzgodnienia IPCR okazały się elastycznym i użytecznym instrumentem reagowania na bezpośrednie wyzwania w czasach kryzysu. Aby zagwarantować, że mechanizm reagowania kryzysowego Rady pozostanie adekwatny do zakładanych celów, Rada dokona do czerwca 2022 r. przeglądu, by stwierdzić, czy uzgodnienia IPCR wymagają poprawy lub wzmocnienia, zwłaszcza w zakresie przewidywania i gotowości, biorąc pod uwagę wnioski wyciągnięte z uruchomienia IPCR w związku z kryzysem migracyjnym i pandemią COVID-19, a także z wcześniejszych ćwiczeń w zakresie zarządzania kryzysowego i odpowiednich doświadczeń zdobytych na szczeblu państw członkowskich, które to ćwiczenia i doświadczenia zostaną uwzględnione podczas dyskusji w Radzie”.

W tym kontekście warto wspomnieć o ważnej roli, jaką odgrywają niektóre struktury, takie jak Centrum Koordynacji Reagowania Kryzysowego (ERCC), które w szczególności odpowiada za koordynację operacyjną wspierającą IPCR.

Prace w nadchodzących tygodniach powinny umożliwić przeanalizowanie ewentualnych usprawnień w funkcjonowaniu uzgodnień IPCR w szerszym kontekście zarządzania kryzysowego na szczeblu europejskim.

3. W kwestii odporności również prowadzone są różne prace.

Na szczeblu legislacyjnym trwają rozmowy trójstronne w sprawie trzech ważnych tekstów: dyrektywy w sprawie odporności podmiotów krytycznych, rozporządzenia w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego (DORA) oraz dyrektywy w sprawie środków na rzecz wspólnego wysokiego poziomu cyberbezpieczeństwa w całej Unii (SRI 2).

Ze swojej strony Komisja przygotowuje tabelę wskaźników odporności. Opracowywane są także unijne cele w zakresie odporności na klęski żywiołowe – zgodnie z przepisami dotyczącymi ochrony ludności, w oparciu o różne przewidywalne scenariusze. Ponadto uruchomiono europejską sieć wiedzy w zakresie ochrony ludności.

4. W związku z powyższym ministrowie proszeni są o odniesienie się do następujących pytań:

- jakie działania priorytetowe należy Państwa zdaniem podjąć w celu zwiększenia gotowości Unii Europejskiej w zakresie zarządzania kryzysowego?
- jak oceniają Państwo funkcjonowanie uzgodnień IPCR? Jakie ulepszenia należy w nich wprowadzić?
- czy uważają Państwo, że prowadzone na szczeblu europejskim prace w zakresie odporności są wystarczające? Jakie ewentualne dodatkowe działania należy rozważyć, w tym w odniesieniu do ryzyka w cyberprzestrzeni?
